

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Házhoz hordva 80 fillér.

Vidékre postán 1.40 kor.

Egyes szám ára 2 fillér.

Megjelenik mindennap.

KOLOZSVÁRI HIRLAP

FÜGGETLEN NAPILAP.

Egy négyszögcentiméternyi hirdetési ár 8 fillér. — Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Apró hirdetés 60 fillér.

Nyiltéri cikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

Főszerkesztő: **Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.**Felelős szerkesztő: **CSONKAI VITÉZ MIHÁLY.**

Fosztogatják a népet.

Az áldás megeredt az égből. A szomjas föld éltető italt kapott. Ha későn is, talán nagyon későn, de mégis megmentett valamit, a mi különben menthetetlenül oda-veszett volna. Az ég megkönyörült a kétségbeesett emberiségen. Az emberek azonban még mindig nem akarnak könyörölni embertársaikon. Az a bizonyos csoport ember, aki a tömegből kivált, hogy az általános inségből tőkét kovácsoljon, az árakat fel-emelte már most úgy, hogy a szegény azt sem tudja, hová legyen. Hirtelen zsebelni, mohón meggazdagodni. A nép bőrét nyuzni, ez lett a jelszó. Senki eddig utját nem állta a zsebrákoknak. Szabadon garázdálkodnak, minden akadály nélkül. Lakni, enni, ruházkodni nehezebb, mint valaha. Könyörületre a nép nem számíthat.

Mindezt a példátlan drágaságot részben a szárazság folytán bekövetkezett takarmányhiányra vezetik vissza. A takarmányhiány! Ez a jelszó, amely alatt a mindenáron és hirtelen meggazdagodni akarók a kétségbeesést növelik és a népet a tönk szélére akarják kergetni.

De a népnek szövetségesévé szegődött most az ég és leküldte áldását a földre. Kolozsvár környékén is, az ország majdnem minden vidékén is bőven esett az eső és minden jel arra mutat, hogy a szárazságnak vége.

Kérdést intézünk olyan emberhez, aki hivatta van arra, hogy ebben a kérdésben mértékadó véleményt mondjon, hogy a bekövetkezett eső segíthet-e valamiképpen az országos csapást jelentő takarmányhiányon? Megnyugtató felvilágosítást kaptunk. Miután eső volt s az összes meteorológiai jelentések abban egyeznek meg, hogy még további esőzések is várhatók, ennek folytán a takarmányhiány nem lesz

oly nagyon érezhető, mint eddig hitték.

A drágaságnak tehát élet veszi az eső, sz ég áldása. A népszorások öröme tehát kissé korai volt. Jó lesz, ha a medve bőrét előre meg nem iszszak és nem fosztogatják a népet, legalább addig, míg az ég, mint a népszövetségese, kilátást nyújt arra, hogy a közelgő veszedelem mégis elvonul fölöttünk. Most csak az a kérdés, hogy a közhatóságok állást foglalnak-e a nép fosztogatói ellen?

Egy japán diák mondásai.

A wurzburgi egyetem hallgatói között van egy japán, a ki az európai orvostudományt tanulmányozza ott. Ennek az exotikus egyetemi polgárnak a párbeszédét egyik európai kollégájával közli most a Frkf. Ztg. mint jellemző dolgot a japánokról. Barátja ezzel a kérdéssel fordult hozzá.

— Milyen vallásu ön?

A kis japán csodálkozva nézett rá

— Miért kérdezi ezt? — felelte.

— Hiszen be kell vezetnie az indexbe, hogy milyen vallásu! Az egyetemre való beiratkozásnál ez elkerülhetetlen.

— De hát köze van ehez az egyetemi hatóságnak Európában?

— Természetesen; sőt a rendőrség bejelentési ivén is be kellett vallania a vallását, a mikor ide költözött.

— Én nem vallottam be; nem is tudtam, hogy a rendőrségnek ezt is tudnia kell.

— De Japánban az iskolában mégis csak tanulnia kellett valami vallástant?

— Az iskolában? Vallástant?... Hát Európában az iskolában tanítják a vallást?

— Természetesen. Hogyan volna lehetséges másként a gyermekek a jó és rossz megkülönböztetésére oktatni? Honnan tudná a gyermek, hogy mi a bűn s mi az erény?

— Kedves barátom, most értem a tévedést. Tehát önöknél a vallás tanítja ezt? Hiszen akkor önök összetévesztik a vallást a morállal és az etikával. Nálunk

azonban a jó és rossz fogalmára nem az iskolában, hanem a családban oktatják a gyermeket. Valóban azt hittem, minden kultúrországban ez a szokás, mert hát az iskola csak a tudomány háza; ott nem érhetnek rá minden egyes gyermek lelkével is foglalkozni. A mi pedig a vallást illeti, ez tökéletesen más dolog nálunk s kényszer nincsen arra, hogy ki melyik szektához csatlakozzék; mint a hogy a filozófiában sincs kényszer arra, vajjon Kant, Schoppenhauer vagy Nietzsche követője legyen valaki. Én a magam részéről igazán nem csatlakozom vallási szektához sem. Anyám buddhista; az atyám pedig sintoiszta. Atyám nem parancsolt rám, hogy vallástant hallgassak, mert ez épen olyan magánügye mindenkinek, mint akár önöknél a zongora-tanítás. Érdeklődésből fiatal koromban egy protestáns lelkész oktatását hallgattam, mert kíváncsi voltam megismerni a tanait. De ismerem természetesen a buddhizmust és a sintoizmust is; mégsem tartozom egyik szektához sem. Egyáltalán nem érzem szükségét annak, hogy bármelyik vallási felekezethez csatlakozzam...

Boldog Japán! Ennek a kis országnak a kulturája már ősidők óta ott tart, a hova Franciaország most kezd eljutni, Oroszország pedig talán csak évszázadok múlva juthat.

A tolvaj.

Párisból írják ezt az érdekes esetet, amely egy válópör aktáinak az első fejezete.

Egy gazdag párisi kereskedő felesége észrevette, hogy a férje igen megváltozott iránta: szórakozott, elmaradozó, szóval mindenképen gyanus. Az okos asszony azonban, mielőtt zajt csapott volna, meg akart győződni a férje eltávolzásának okáról.

A minap C. ur, a férj, meghívót kapott egyik barátjától vadászatra. Hanem a felesége igen különös mosolylyal fogadta a meghívót s amikor a férje vadászruhában, fegyveresen elbúcsuzott tőle és bérkocsin a keleti pályaudvarra hajtatott, egy másik bérkocsin utána robogott a felesége, persze sűrű fátyollal az arcán s olyan felöltőben, amelyet külön erre a célra vásárolt, nehogy a férje felismerje.

Mme C. a pályaudvaron része-

sült az első meglepetésben: látta, amint férje a fegyvereit elhelyezi a ruhatárban, maga aztán bérkocsin tovább hajtatott — a város egészen más részébe, Cours de Vincennes felé.

Egy csinos ház előtt a férj kocsija megállott, a kocsis megkapta a bérét, a különös vadász pedig vidáman, ruganyos léptekkel a házba sietett. Mme C. nagy lelkierejére vall, hogy utána nem futott, hanem várni tudott a továbbiakra. Jókora idő múlva csakugyan kitűnt, hogy nem hiába várt: elegáns sétaöltözetben jött ki a házból a férje, karonfogva egy csinos fiatal hölgygyel, aki szintén elegánsan volt öltözve.

A bűnös pár nem vette észre a bérkocsit, amely kissé távolabb állott s melyből a fátyolos Mme C. most kiszállt, utánuk sompolygott és egy alkalmas pillanatban — kitépte vetélytársnője kezéből az értékes ridikült, amelylyel aztán tolvaj módjára elfutott.

— Tolvaj! Fogjátok meg! — kiáltotta csakhamar az utca.

Maga C. ur szaladt utána leggyorsabban.

A tolvajt el is fogták, bevitték a közeli kapitányságra és a meglöpött pár is odament tanuskodni. Mekkora volt azonban C. ur bámulata, amikor a tolvajban felismerte a feleségét.

Mme C. természetesen kijelentette, hogy a lopás csak ürügy volt, hogy hivatalosan megállapíthassa a férje házasságtörését.

A férj filozófi nyugalommal beismert mindent s végül igazi párisi gondolattal csak ezt mondta:

— Ismét bebizonyul tehát, mennyire helyes a törvény, amely azt parancsolja a feleségnek, hogy mindenütt kövesse az urát!

Vajon mit akarhatnak?

Ennek a nevezetes kérdésnek a megvitatására gyűltek össze Pampelunában a tudósok, mert a Marslakók üzenete az egész földgömb lakóit lázas izgalomba ejtette.

Abban nem kételkedett senki, hogy üzenet volt az, amit heteken át látnak; hogy is volna másként magyarázható az a sajátságos körülmény, hogy a Mars bolygó bizonyos részen, rengeteg területen, éjjel és nappal állandóan tüzek égne, még pedig bizonyos arányos vonalakban. Vulkanikus égé-

Uj üzlet!

Egy forintos uj áruház

Uj üzlet!

● KOLOZSVÁRT, KOSSUTH LAJOS-UTCZA 3-IK SZÁM. ●

Minden diszmű, játék, háztartási cikkek, már 30 fillértől egy forintig az összes
valamint összes fényüzési bijouterie árukból áruk kaphatók.

Kiváló minőséggel számos látogatást kérve **Lakatos József, Kolozsvár.**

sekről szó sem lehet. Csakis üzemet a földre.

— Vajon mit akarhatnak a Marslakók?

Doktor Izidorius, a pampelunai tudományos kongresszus elé olyan javaslatot intézett, amelyet a kongresszus egyhangulag elfogadott.

— Tegyük fel, mondta a híres tudós, hogy a Mars lakói lényegesen előbbrehaladtak műveltség tekintetében és hogy tökéletes telefonikus és telefonikus eszközeikkel pontosan tájékozódhatnak mindenről, ami a mi bolygónkon történik. Tegyük tehát kísérletet és írjunk válaszul német nyelven. Ez aligha kerülhet két milliárd franknál nagyobb áldozatunkba.

Oly messze távolban lakó emberek számára irni természetesen rengeteg nagyszámu papírlapra volt szükség s ezt szintén rengeteg kiterjedésű területre kellett felkészíteni. Erre a célra középső Afrika sivatagjai voltak a legalkalmasabbak. Elpusztítottak tömérdek oázis és szerencsén falut, nehogy a papírlap kifejlesztésében akadály legyen, amely ránczokat okozna a papírlapon. Ez irtó művelet alkalmával rengeteg sok emberevő szerencsét civilizáltak Ouandsi, Ouandge és Ouanda tájain.

E nagy munka befejeztével aztán összegyűjtötték az összes tinta-gyártmányokat, úgy hogy Európában tintahiány támadt. Mme Severine szívetmegrázó kiáltványait fakéregre volt kénytelen sokszorosítani; a hivatalokban megszünt minden munka egy időre, mert tinta és papír híján nem lehetett az aktákat elintézni; a költők és írók éhhalállal küzdöttek, de a könyvkiadók meggazdagodtak, mert az összes régi könyveik elkelték, még Fabrice Leloup fűzfaversei is.

Amikor sikerült vegyi uton a tintát ragyogó színűre változtatni, ökrök által vontatott hengerek segítségével hozzá fogták a Marsnak szóló üzenet megírásához.

A betűk vonalait természetesen mértföldek hosszúságába nyultak s négy hónapot vett igénybe ennek a kérdésnek a megrajzolása:

Mit kívánnak?

Minden egyes betű száz angol mértföld hosszúságú volt.

Az i betű pontja olyan területet foglalt el, amelyen egy egész hadtest gyakorlatozhatott

Amikor az írás elkészült, a gaboni nagy csillagvizsgálóban figyelték meg a hatást, vajon megértik-e a Marslakók és mit fognak válaszolni? Nem kellett sokáig várakozniok; már huszonnégy órával később megjött a válasz. Ez a válasz lángbetűk alakjában öltött testet s mindegyik betű negyed-órás időközben követte a másikat. A csillagvizsgáló intézet igazgató-sága nyomban megtáviratozta azt a Földöt tájékoztatva.

Erre a kérdésre tehát: »Mit kívánnak?« — ez az egyszerű válasz érkezett:

— Semmit.

Közép-Afrikában másik papírlapot terítettek le és a következő szavakat írták rá (hét hónapig tartott a munka):

Miért adnak tehát jelet nekünk?

Mire a Mars ezzel felelt:

Nem magunkkal beszélünk, hanem a Saturnus lakóival.

Különös hasonlóságok.

Sok kellemetlen félreértésnek voltak már okozói oly emberek, akik veszedelmesen hasonlítanak más embertársaikhoz, kivált ha azok kiváló egyének. Párizsban mindjárt három vezető államférfi hasonmásáról beszélnek.

Természetes, hogy a francia köztársaság elnökének akadt első sorban partnere, aki szakasztott olyan haj- és szakállviselettel díszel, mint Loubet, sőt ellette járásmódját, taglejtéseit is, hogy megtevesztésig hasonlítson az elnökre. Egy 66 esztendőes öreg urnak ártatlan passziója ez, aki naponként végiglejt a Champs-Elyseés n s boldog meglepődéssel fogadja a derék polgártársak üdvözlését.

Combes miniszterelnök hasonmása ellenkezőleg — dühöng az átkozott hasonlóság miatt. Világos, hogy bigott katolikus az illető s hozzá még tábornok a második császárság korából. Szidja mint a bokrot az istentelen, bolond Combes ot, az egyház s a hadsereg átkozott rossz szellemét. Már kis szakállát is rég eltüntette volna, csak hogy csökkentse hasonlóságát, de egyetlen leánya azzal fenyegetődzik, hogy ha apja »elcsufítja magát«, ő megszökik tőle vagy megöli magát

Pelletan tengerészeti miniszternek hasonmása egy közönséges külvárosi konfliskocsis. Rettentő mód büszke képmására s aki sohase látta Pelletant, annak is elmeséli, kicsodára hasonlít s biztatja erősen, nézze meg, nem igaz-e? Hozzá még őt is Pelletannak hívják, bár nem rokona a tengerész-miniszternek Világos, hogy korcsmabeli barátainak hangosan dicsekszik előkelő rokonával s megvető mosolylyal méregeti végig a kétkedőket. Végre kivágja a bizohyitékot is. Piszkos nyakkenőjéből kihuz egy kis aranyozott horgonyt, melynek közepén hamis gyémánt díszel s azt mondja, hogy azt »is« nagybátyjától kapta.

A bün lánghelméi.

A párizsi Petit Journal igen érdekes dolgokat közöl Fabrice detektiv följegyzéseiből. A detektiv most vonul nyugalomba negyven évi szolgálat után s bőséges tapasztalataiból a következőket mondta el a párizsi lap munkatársának:

— Ha a gonosztevők csodálatos fantáziájukat és leleményességük művészetét, amelylyel bűntényeiket végrehajtják, jó célokra fordítanák, már régen meg volna oldva a repülés problémája, a távolbalátás, sőt az aranykészítés módja is talán, amivel a becsületes eszűek nem képesek boldogulni. Lássá, uram, én sokszor állottam meg bámulva egy bűntény bonyodalmával szemben s nem egyszer gondoltam magamban, hogy ezt az elmésséget állami ösztöndíjakkal kellene a jó szolgálatába fogadni; kényelmet és gazdagságot kellene adni a gonosztevőknek, inkább, mint fegyházakban büntetni. Különben Amerikában van is ilyenféle rendszer a bankoknál. Legérdekesebb tapasztalataimat az ékszerlopásoknál szereztem. Mennyi fufanggal lo-

patnak meg az ékszerészek! Köteteket lehetne mesélni arról, hogyan vándorolnak a gyémántok egyik kézből a másikba, büntény árán. Egy esetre különösen élesen emlékszem. Ez a következő:

A rue de la Paix egyik előkelő ékszerészhöz beállított egy elegánsan öltözött hölgy, hogy ékszereket vásároljon.

— Szeretném azonban, ha a férjem is láthatná ezeket a darabokat; kérem, küldje el a szálómba, ahol lakom.

— Nagyon sajnálom, házon kívül nem engedem az árut vinni, felelt az ékszerész.

— A férjem azonban gyengéledik s maga nem jöhet el Talán volna szíves valakivel, akiben megbízhat, elküldeni ezt a négy-öt nyaklánczot. Vagy pedig hozza el önmaga; legalább megalkudhatunk.

Az ékszerész pillanatig gondolkozott. Gyanusnak vélte ugyan a vásárt, de ha ő maga vihcti el az ékszereket, az más.

— Jól van, asszonyom, elhozom magam, felelte aztán s titokban töltött revolvert téve a zsebébe, kis dobozban elvitte az ékszereket a mondott helyre.

A hölgy már várta az elegáns szállóban, a hol három szobában lakott a férjével.

— Elhozta az ékszereket?

— Ignis, madame.

— Helyes. Mutassa kérem; a férjem azonnal jön.

Az ékszerész letette az ékszereket tartalmazó dobozt az asztalra, hanem ebben a pillanatban kopogtattak az ajtón és a hölgy hirtelen így szólt:

— Pardon, engem keresnek. Tegye gyorsan a dobozt ide az asztalfiókba és zárja be a fiókot azonnal visszatérek.

Az ékszerész engedelmességedt bezárta az asztalfiókot és várt.

Várt percekig, majd negyed óráig. Végre türelmetlenné lett és felzárta a fiókot. Ijedtében csaknem megnémult... a fiók üres volt; az ékszeres doboza nyomtalanul eltűnt.

Hogy mi módon? Nagyon egyszerű fufanggal. Az asztal tudniillik a falnál állott s mögötte hézag volt a falban. Azon át kihuzták a fiókból a dobozt a tolvajok, a kiknek sohasem jött a nyomára a rendőrség.

Rémes bérkocsi-kaland.

A párizsi Journal írja: Maxim Formont párizsi kereskedő valahol mulatott s hétfőre virradóra bérkocsin a lakására igyekezett. Kisé nehéz fővel szállt a kocsiba, ahol aztán el is aludt. Egyszerre arra ébredt, hogy zsebkéssel vágják az orrát. A kereskedő rémülten ugrott fel s mellbe lökte a támadóját, aki a kocsi jobb oldali nyitott ajtajában állott. A lökésre a merénylő hátradől s ezt a pillanatot Formont felhasználta, hogy a kocsi másik ajtaján át meneküljön.

— Most vettem csak észre — mesélte a rendőrségen Formont — hogy a városban kívül vagyok, nagy pusztaság téren, tökéletes sötétségben. Segítségért kiáltva rohantam; de az üldözőm is nyomomban volt és hangos kacagással kiáltotta:

— Csak az orrodát akarom

Bármennyire is száguldottam, a késes ember utolért. A botom valahogyan a kezembe maradt s

azzal védekeztem. Egyik ütésemmel fejbe találta s erre visszahőkölt. Most ismertem meg benne a bérkocsisomat.

— Enyje, de goromba az ur! mormogta, rábámulva.

— Mit akar maga? — kérdeztem sápadtan és remegve.

Erre ismét kacagni kezdett és rárohant

— Csak az orrodát akarom! Gyönyörű orrod van, a gyűjtéményembe kell.

Most láttam, hogy veszedelmes örültem kerültem össze. Hihetetlen erővel küzdött velem, mignem a botom golyójával olyan csapást mértem a fejére, amely eszméletlenül leterítette...

Maxim Formont aztán magától a bérkocsi bakjára, elhajtatott a legközelebbi rendőrlaktanyára s jelentést tett a dologról.

HIREK.

Kolozsvár, szept. 12

— **Hirtelen halál.** Tegnap délelőtt fél 12 órakor Koréh Pál lakatos (Háromszékvármegye Bikfalva község) születésű, 27 éves ev. ref. vallásu, nőtlen Bakter-utca 30. sz. alatt béreit lakásán hirtelen meghalt. A kiszállt rendőri hatóság dr. Veress Lajos v. tiszti főorvossal megállapítván, hogy Koréh Pál szívizélbűdés következtében halt meg. Hozzáartozóit sürgönyileg értesítették.

— **Egy nap a pápa életéből.** Római levelezőnk írja: Az elmúlt nyár nagy hőségét eléggé jól türe el X. Pius pápa; a kánikula semmiképen sem zavarta meg mindennapi életmódjának rendjét. Hajnali 5 órakor, a midőn komornyikja, Sitta, benyit a szentatya hálótermébe, a pápa már rendesen ébren van. Ez a Sitta igazi vatikáni sarj; atyja istállómeister volt a korábbi pápák udvarában s ő maga fokrólfokra emelkedett a bizalomban addig a polcig, hogy legmeghittebbje legyen a pontifex-maximusnak. Jó reggelt ő kíván először a pápának, aztán gondos kézzel öltözteti az urát s a mikor hatot üt a Vatikán tornyán az óra, a pápa frissen és vidáman vonul át házi kápolnájába, a hol misét mond. Ennél a misénél csak ketten vannak jelen: a pápa magántanára, monsignore Bressoni és egy másik praelatus, a kik segídeknek a misénél. Ez alatt a Sitta elkészíti a reggelit: egy csésze kávé és kétszersültet. Ezután reggeli sétájára indul a pápa, még pedig gyalog vagy hintáján a vatikáni kertben. Ilyen csakis a magántikára van a társaságában. Seta után a levelezések elvégzése következik, a mi jókora munka, mert bizony bőséges a pápa postája s a szentatya rendkívül gondal néz át minden egyes iratot, semmit sem irván alá a nélkül, hogy a tartalmával tisztában ne volna. Az ebédje nagyon szerény, sőt annyira szerény, hogy a mikor egy alkalommal a hiu világ tékozlásairól volt szó, a pápa mosolygva mondta:

— Én nem értem, az én ebédem alig kerül egy lirába.

X. Pius ebédjét rendesen velencei praelatusai társaságában

költi el, még pedig igen kedélyes hangulatban s mindig velencei tájszólásban beszélgetve. Ebéd után rövid pihenést tart, aztán ismét látogatókat fogad, majd sétál. Esti 9 órakor vacsorázik és 10 kor pihenni tér, a mikor Sitta eloltja a szobájában a világosságot.

— **A szerb király koronázási köpenye.** A szerb királyt szeptember 21-én fogják Belgrádban megkoronázni. Multkorjában már megirtuk, hogy a koronázási jelvényeket Péter király egy ágyumaradványból, amelyet egyik őse használt száz év előtt, készíttette Párisban. A koronázási köpenyt Bécsben készítették. Nehéz vörös bíbor bársonyból készült 2 m. 80 cm. hosszú és 3 m. széles. A vörös bársony ezüst kétféjű sassal, a szerb államjelvényvel és arany lilomokkal van átszőve. Egy széles öv, amely a köpenyt átfogja, ugyanezen jelvényekkel van díszítve. A himzéseket aranyból készítették. A köpenyt egy 10 cm. széles szibériai hermelint övezi. A köpeny, amely 24 kilót nyom, nehéz fehér selyemmel van bélelve és egy szépen díszített aranyozott bronzövvel lesz összefogva.

A mácsai kísértet — das Gespenst von Matschasch — ez a czime egy új operettnak, mely legközelebb a müncheni Gärtnerplatz-színházban fog színre kerülni. Az operettnak szerzője gyanánt „Simplicissimus“ van megnevezve és ez az újdonságnál a legérdekesebb, hogy t. i. a szöveget és zenrt a müncheni Simplicissimus munkatársai írták és a jövedelmekben is osztozkodnak.

— **Furcaságok.** A Gil Blas a következő hírekkel élénkíti a lapját: A Brooklyn mellett levő „Coney Island“ mulatóhelyen a mely az oceán partján fekszik, a minap uszóverseny volt. Az első díjat egy Charles Siegfried nevű uszó nyerte el, akinek — csak féllába van. A megálapított távolságot 5 óra és 45 perc alatt uszta meg. A második díjat egy hölgy kapta; ennek azonban meg volt mind a két lába. A másik hír ez: Londonban a napokban a High Holborn uton új üzlet nyílt meg ezzel a csábító cégérrel: Lopott áruk üzlete. Reklámjában a cég azt hirdette, hogy lehetetlenül olcsó áron ad el mindent, mivelhogy minden tárgy lopott dolog s a beszerzési ár eszerint csak — egy kézmozdulat. A rendőrség persze nagyot nézett ennek hallatára és nyomozott a furcaság ügyében. A nyomozás eredménye az volt, hogy másnap levették a csábító cégért, mert a cégér csalit. Minden portéka becsületes vásárlás utján került a boltba s a „lopott árut“ csak reklámból használták.

— **Az erőszakos Don Juan.** A baranyamegyei Lancsuk (Lánycsók) községben Tormasics Lukácsné tanítónő lakására éjnek idején betört egy ismeretlen, donjuani hajlamokkal nagyon megterhelt férfi, a tanítónő huszonhárom éves leánya felé közeledvén nagyóvatosan. A leány azonban megneszelte a veszélyt, ágyából kiugrott, lármát csapott, mire az anyja is felébredt és így ketten közrefogták a vakmerő ismeretlent. Ez az anyára vetette magát, de a leány nem vala rest, korbácsot ragadott és alapos hurkákat hasított vele a Don Juan arcán, hátán, ahol csak érte. Az ismeretlen me-

nekülni volt kénytelen. A két nő pedig nyugodni tért. Rövid félóra mulva azonban visszatért, újra betörte az ajtót, de ekkor is visszaverték egyesült erővel. Másnap a tanítónő feljelentést tett a csendőrségnél az épületes kis históriáról, amelynek hőseként Müller János 28 éves lánósóki lakosát nyomozták ki.

— **Regényünk** a mai számból térszűke miatt kumaradt. A legközelebbi folytatását holnap közöljük.

— **Lakáskiadók és kosztadók figyelmébe.** Az iskolai év kezdete előtt felhívjuk a lakáskiadók és kosztadók figyelmét lapunk „Apróhirdetések“ rovatára, melyben hirdetések egyszeri közzététele 60 fillérbe kerül. Lapunk naponta 2200—2500 példányban jelenik meg.

— **Csodaszép** a gyengéd puha és fehér arc-szín, valamint a szeplő és májfoltoktól mentes arc. Mindez elérhető, ha az arcot a »Havasigyopár Crème“-el kenjük. Probátégely 70 fillér. Kapható: Wolff gyógyszerárában Kolozsvárt.

75. 29—30.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor.

Vasárnap: Mária bátyja.
Hétfő: A becsület.
Kedd: A hajduk hadnagya.
Szerda: Lili.
Csütörtök: A tavasz.
Péntek: Anna és A bakter új betanulással.
Szombat: Serge Panin új betanulással.
Vasárnap: A cigány.

CSARNOK.

Egy szál rózsá.

De l'Épée hadnagy az íróasztalánál ül és a tollszárat rágja. Előtte szép fehér papírlap, amelyen néhány rövid sor van írva, tömérdek törítés kíséretében. Az utolsó másfél sor így hangzik:

És most jövel, megénekelni őt,
Dicsőséges . . .

Mialatt a hadnagy a sor miként való befejezésén töpreng, belép a barátja: báró Lavie hadnagy.

A báró: Hát te mit gyártasz?

A hadnagy (gyorsan eltakarja ítétpapírral az írást és barátságatlanul viszonozza a köszöntést).

— Talán háborgattak?

— Egyáltalán nem. Foglal, helyet és gyujts rá; a dobozban találsz cigarettet.

— Azt hittem, zavarlak, mert az inasod olyan fontos ábrázattal adta tudtomra elfoglaltságodat, hogy azt kellett képzelnem, legalább is haditervet alkotsz, vagy egy új lexikont csinálsz.

— Az a fajankó!

— Abban igazad van. Hihetetlenül ostoba fickó ez az inasod; de úgy látom, igen jómodu!

— Igen, sok borraivalót kap a fiu.

— Csakugyan?

— Igen . . . hölgyektől, hogy szerelmük viszonzására buzdítson.

— Hm . . .

A hadnagy (hirtelen gondolatától megkapatva): Hallod-e, barátom, megmondhatnád nekem, mi a neve a muzsaistennek?

A báró (rövid habozás után): Mars.

— Nem, nem, hisz az katona. Azt a civilizistát gondolom, aki a költőket pártolja.

— Tudom már . . . Várj csak . . . Igen, igen: Apollo.

— Helyes. (Gyorsan ir.)

És most jövel, megénekelni őt,
Dicsőséges Apollo!

(A verset felolvassa a barátjának.)

A báró: Bravó! Hát aztán ki a boldog hölgy?

A hadnagy: Titok! — Most azonban arra kérek, maradj néhány percig nyugodtan, amíg a verset befejezem.

Egy teljes óra mulik el. A báró nyugodtan várt, elszivott tizenöt cigarettet: végre a hadnagy ragyogó arczzal, mint aki meg van elégedve az alkotásával, felugrik és harsányan bekiáltja az inasát:

— Maxim!

Maxim (a jól táplált, bamba arcú, de vastag ezüst óraláncos inas belép): Hadnagy ur!

A hadnagy: Itt ez a levél, ehez 10 frankért a boulevardon rózsákat vásárolsz és elviszed Blanche grófkisasszonyhoz. Érted?

Maxim: Parancsára, hadnagy ur.

A báró: Várjon egy pillanatig, Maxim . . . Tehát comtesse Blanche a te nagy titkod?

A hadnagy: Ah persze, teljesen megfeledeztem rólad.

A báró: Annál jobb, hogy megtudtam . . . Tehát nem hallottad még, hogy comtesse Blanche menyasszonya Duport kapitánynak?

A hadnagy: Duport menyasszonya? Azé az otromba fickóé? Igazán kellemetlen hír. Akkor hát várj csak, Maxim, tiz frank helyett csak öt frankért vásárolj virágot; az is elég azokért az ebédekért, amiket nála ettem. A levelet azonban nem kell elvinned.

A báró: Voltaképen nem volna szabad elárulnom, de mégis jobb, ha megtudod: a comtesse és a kapitány kikacagtak téged túlbuzgó udvarlásod miatt.

A hadnagy: Ugy! No még csak ez kellett! Hanem majd teszék róla! — Maxim, egyetlen szál rózsát vásárolsz és ide hozod nekem! Majd elviszem én és gyönyörködni fogok a meglepetésben. Hadd lássa az a kaczer leány, hogy gúnyt fűzők belőle és nem kellene a milliói!

* * *

(Comtesse Blanche szalonja.)

A hadnagy: Engedje meg, grófnő, hogy névünnepe alkalmával szerencsét kívánjak önnek és mély tiszteletem jeléül felajánljam önnek ezt a rózsát.

— Szépen köszönöm, hadnagy ur.

— Ehez a gratulációhoz azonban egy másikat is kell fűznöm, grófnő . . .

— Nem értem, hadnagy ur.

— Nos, hiszen nem titok már, hogy ön Duport kapitánynak a menyasszonya és hogy ma nyilvánítják ki a kézfogót.

— Szó sincs róla! Tévedés!

— Talán rosszul értesítettek volna? Azt mondták nekem . . .

— Várjon, kérem, őszintén megmondom. Valamennyi udvarlóm

közül csak önt és a kapitányt vehettem komolyan. Sokáig haboztam is, míg végre elhatároztam, hogy annak nyujtom a kezemet, aki ma a legszemélyesebb virágsokrot küldi nekem.

A hadnagy (magában): Én ostoba. És az a számár báró . . .

Blanche (folytatja): Mindenki rengeteg virágsokorral halmozott el, egyik drágábbal a másikkal. Mig ön egyetlen szál rózsát hozott csak, de — személyesen. Ebben több a szív és több a szellem minden egyébnél. Ime tehát — az öné a kezem és a szívem.

(Blanche grófnő boldogan borul a meglepett hadnagy karjai közé.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Wesselényi Miklós-u. 7. sz.

Telephon szám 503.

NYARI SZÍNHÁZ.

Ma 1904. szept. hó 12-én:

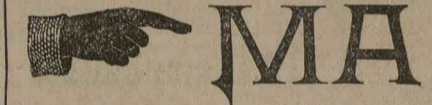
A becsület.

Színmű 5 felvonásban.

Kezdeté este 7 órakor.

Vadászni akarók figyelmébe!

Kitünő vadászterület bérelhető a Felek község összes területére évi 20 koronáért Bernáth E. Sándornál.

Hétfőn 12-én a SÉTATÉRI KIOSZKBAN cigányzenekar játszik

Rónai mulató

Biasini szálloda.

Ma és mindennap új műsor.

Nagy Variete előadás esős időbe a teremben.

Uj tagok! 0 0 0 Uj tagok!

A bámulat csodája GEORGI'S amerikai exentikusok 1 nő, 1 férfi.

BROTH. ALFONSÓ,

kéz erő akrobaták.

GÖNDÖR AURÉL, alakító művész.

DJELMA, spanyos táncosnő.

JOJOT és NANA!!

a legjobb orosz táncosok.

Józsi és Józsika, párdalások.

Palugyai Mici,

pályadíjat nyert szépség.

ROSETTI JÓZSA

illusion táncosnő.

Naponta 2 új bohózat.

A teljes művészszemélyzet új műsorral.

Belépti díj 1 korona.

Kezdeté 8 órak. Fentartott helyek.

Gerő József, Rónai,

művezető. szálloda-bérlő, igazg.

Kitünő minőségű és legmagasabb szilárdságu Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

BRASSÓI PORTLAND-CEMENT-GYÁR

BRASSÓBAN.

Kolozsvárt kapható: Csiki Imre (Deák Ferencz-utca 39.), Segesváry és Társa, Tessitori és Gurisatti és Földes János (Kossuth Lajos-utca 41.) uraknál.

T. CZ.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy 20 év óta fennálló és jó birnévnek örvendő cipész üzletemben **czlő raktárt** rendeztem be saját készítményeimből és ezután jó minőségű férfi-, női- és gyermek kész cipőkkel szolgálhatok a legjutányosabb árak mellett.

Mérték szerint gyorsan és pontosan készítek a legkényesebb igényeknek is megfelelő cipőket.

Tőlem vásárolt cipők ingyen javíttatnak.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve

maradok tisztelettel:

Eisler Mór,

139. sz. **czlő** 12-30.

Kossuth-u. 10. (volt unitárius collegium.)

●● Saját készítés! ●●

Halló! Halló! Ki beszél?

— az első —

kolozsvári bőrönd készítő,

aki jót és tartósságot akar vásárolni, az el ne mulassza felkeresni a **Wesselényi Miklós-utca 24. sz. alatti üzletet** a posta mellett, ahol nagy választékban kaphatók mindenféle kézi- és utazó **bőröndök**, utazó **kosarak**, kézi, piaci és iskolai **táskák** a legolcsóbb árban.

A legkisebb próbavételnél meggyőződhetik mindenki áruim olcsóságáról, mivel azok saját készítményeim.

Tisztelettel

HERSCHELES

127-20* bőröndkészítő

●● Legolcsóbb ár! ●●

Faj és közönséges

Baromfitenyésztéshez

Kolozsvárhoz közel fekvő birtokbérlő, kevés tőkével rendelkező

társat keres.

A birtok kitünő fekvése által minden tekintetben megfelel.

Ajánlatok e lap kiadóhivatalába kéretnek. 146. 5*

Ki akar

naponta 2-3 koroná

tisztességes módon és könnyen keresni?

Felnőttek, valamint gyermekek is, kik 13-ik életévüket már betöltötték, **jelentkezhetnek** a „Kolozsvári Hirlap” kiadóhivatalában **Wesselényi Miklós-utca 7. sz.** minden délután 3-6 óráig.

Gámán J. Örököse Könyvnyomdája

Kolozsvárt.

Kossuth L-utca
10. szám.
Alapított 1861.
Legmodernebb
berendezés.

Felvállal mindenemű
Könyvnyomdai
munkákat
jutányos árban.

Iskolai kézimunkákhoz szükséges hozzávalók u. m.:

Kötőpamutok, Fényfonalok, Horgolóczerák, Himzőselymek, Spárgavásznak, Kalotaszegi gyapot és Lenvásznak, Siffon, Előnyomatott munkák, Horgolótűk, Négyszög **Előnyomda.** Bármily minta vagy Dívatlaprajzának átcso- és Dobrárnák. pirozása. átlukasztása és előnyomtatása.

Ákontz Sándor

Erdélyrész legrégebb (alapított 1830.)

Kézimunka, Kötött és Rövidáru Raktára

Kolozsvárt, Mátyás király-tér 5. Szemben a szoborral.

Alapított

1895.

Cocusdióból készült tiszta növényzsír nagy raktár kapható a következő árak mellett:

1 — 10 kg. vételnél	60 krajczár.
25 — 50 " " " " " " " "	58 " "
150 — 200 " " " " " " " "	56 " "

1 öl elsőrendű búkkfa 11 frt.
1 öl másodikrendű búkkfa 10 frt.
1 öl usztatott búkkfa 10 frt.
1 öl hasáb cserfa 10 frt.
Házhoz szállítva 1 frt-fal drágább.

Egy próbavásárlás meggyőződtet mindenkit a valódiságról.

A legolcsóbb és legjobb bevásárlási forrás!

Telefon 399. **Tudja meg mindenki,** Telefon 399, hogy

liszt, fűszer és tűzifa nagyban és kicsinyben a legjobban és legolcsóbban
STERN JÓZSEF bej. ezéü liszt, fűszer és tűzifa kereskedőnél

Wesselényi Miklós-utca 12. sz. a. szerzhető be.

Árjegyzék mindennemű lisztek, hüvelyes vetemények, valamint gabonaneműek a legolcsóbb napi árak mellett.

Cukor süveg vételnél	1 frt 41 kr.	1 kg. Ia. Santos kávé	1 frt 20 kr.
Koczká cukor 5 kg-mos doboz vételnél	42 " "	A kávék 5 kg. vételnél kl.-ként 10 krral olcsóbbak.	
1 kg. legfinomabb Cuba kávé	80 " "	1 kg. Cocusdióból készült tiszta növényzsír	60 kr.
1 " " Gyöngykávé	80 " "	1 kg. Friss Margarin vaj Ia	66 kr.
1 " " Arany Jáva kávé	60 " "	1 kg. Múzsir Ia	64 kr.
1 " " Mocca kávé	60 " "	Valamint az itt elő nem sorolható fűszer és liszt	
1 " " finom és friss pergelt kávé	50 " "	szakmába vágó összes cikketek legolcsóbban, legjobb-	
1 " " Portorico kávé	40 " "	ban és legbontosabb kiszolgálás mellett árusítom.	

Tűzifa

1 waggon elsőrendű hasáb búkkfa a fatelepemen átadva	57 frt.
1 " " másodikrendű " " " " " "	53 " "
1 " " usztatott " " " " " "	51 " "
1 " " hasáb cserfa a fatelepemen átadva	47 " "

Házhoz szállítva waggonként 7 frttal drágább.

Fatelep a vasuti inóház mellett.

Telefon szám 320.

Telefon szám 320.

Alapított

1895.

A legfőbb müzsir, mely teljesen pótolja a disznósírt, állandó nagy raktár.

Kapható a következő ár és mennyiségben:

1 kiló vételnél	64 kr.
5-10 kiló vételnél	62 kr.
12 ¹ / ₂ , 25, 50, 100 és 150 kg. hordókban 60 kr.	

Felaprított tűzifa házhoz szállítva:

1 mm. vételnél 85 kr.	
5 mm. " " 80 kr.	
10 mm. " " 75 kr.	
1 öl elsőrendű búkkfa felaprítva és hazaszállítva 18 frt 50 kr.	

Kiadja: a Szerkesztőség.

Nyomatott Gámán J. örökösénél Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utca 10. sz.